

HIRLAP

Ára: 50 fillér

A MEGYEI NEMZETI FORRADALMI TANÁCS LAPJA

I. évfolyam, 5. szám — Vasárnap, 1956. november 4

A tisztogatásról

Az üzemek és hivatalok túlnyomó többségében megindították a munkástanácsok a tisztogatás folyamatát. Egnéhány helyen még az új szerv képviselői többsége tisztelik a régi főnököket és nem nyúlnak a sejtükhöz: a legfőbb helyen I. néven, de egyben mérleketesen és emberségesen dolgoznak. A magyar nép politikai érétsége ezen a téren is megnyilvánul.

Kiket távolítanak el? Elsősorban az emberről kapadiktatókat, akik a maguk gonosz tevékenységével tették meg elviselhetetlenebbé az amúgy is elviselhetetlent. Az egypárti-rendszer előzetesrellettel felt vezető pozícióba olyanokat, akiket általános népszereplőség légköre vetett körül. A független Magyarországnak nem tud együtt dolgozni olyanokkal, akiket beosztottjaik gyűlölnék — továbbra alapos indokkal.

Olyanokkal sem, akik nem lettek különösebb rasszisták, de mégsem becsülik őket, mert nem értik dolgukat. Véglegesen lejár a semmihez sem érő, minden csak irányító vezetők kora, akiket népműveléstől vendéglátóiparról, onnan visszembé emelt a kád rlap, hogy monopolizált állami heréként üljenek a nép nyakán és minden iparágra kiterjedő általános műveltségük zeme mel levele sorozja őket vezető pozícióból mind — csak vezető pozícióba. Az ilyen embereket mindentűt körülvette a csodápenetráns lékör — és az egypárti tántoríthatatlan bizalma.

Késégtelen, hogy az elhocsáítottak igen nagy része párttag és ebből a sokszázszes párttagság egy része falán azt a következtetést vonja le, hogy billeg minden párttag irásztala vagy munkápadja. Veszélyes megzslást idézne elő a magyarságban, ha ilyenmiről szó lenne: vegyék tudomásul azok, akiket Szfálin kategória — üldözési szelleme ihlelt meg, hogy ilyesmi a mi új független államunk lényegével ellentétek.

De nem vagyunk hajlandók respektálni az egypárti káderpolitikáját, azoknak a vezető embereknek pozícióját, akik előlépésüket pártiradókban csúszlák ki maguknak, nem hajunk fejet a párt-mérnök, párt-orvos, párt-negatívus előtt.

Nem azért mezdít el a Forradalmi Tanács vagy a munkástanács embereket, mert pártigazgatók voltak, hanem azért, mert semmi más képesítéssel sem rendelkeztek vezető beosztásukhoz, mint ezzel Egy olyan országban, amely előtt annyi feladat és a szétesre kitért nyugati kapu annyi lehetőség biztosít — szakemberekre van szükségük lehetőleg mindehütt, de a vezetésben feltétlenül. A pártok alakulhatnak, de a pozíciók helyettese nem lehet többé sem egy párt szarnokságának, vagy pedig löbb párt osztozkodásának marjaléka. Ha boldoguit akarunk, akkor iklássuk be végre a rátermettsé előjogait, amelyeket előbb az úri — majd a párt-cimboraság sikkasztott el.

A magyarok maguk döntsének sorsukról!

A Biztonsági Tanács üléséről

Az ENSZ Biztonsági Tanácsának sürgösen összehívott ülésén mondott beszédében Lodge, az amerikai küldöt felkérte kártársait, vegyék fontolóra, hogy mit lehet most tenni, „hogy támogassuk a bátor magyar népet a szabadságért vívott küzdelemben.”

Lodge aztán emelkedett szólásra, miután A. Szoboljev szovjet küldöt — sikertelenül — igyekezett megakadályozni a magyarországi helyzet megvitatását. A tanács tizegy arányban megszavazta az úgy tárgyalást. Egyedül a Szovjetunió szavazott a kérdés megvitatása ellen.

Lodge — értesülés szerint — azt kívánta, hogy Nagy Imre küldjön valakit közvetlenül Budapestről, olyasvalakit, aki nemcsak első kézből álló adatokat tud szolgáltatni, hanem akinek Nagy Imre iránti lojalitásában binni is lehet.

Körmünk kellene a Götikárt, lépjen érintkezésbe a magyar kormányval annak érdekében, hogy új küldöt jelenjék meg a tanács előtt.

Kuba képviselője indítványozta, hogy az ügyben készítenő határozat-tervezetnek az alábbi előírásokat kellene tartalmaznia:

1. Haladéktalanul szólítsák fel a Szovjetuniót, hogy vonja ki csapatát Magyarországról területéről.

2. Ismerjék el a magyar népek azon elvitathatatlan jogát, hogy tesztése szerinti kormányformát válasszanak.

3. A Biztonsági Tanács állítson fel bizottságot, amely ellenőrizné azok-

nak az intézkedéseknek a végrehajtását, amelyeknek a célja a magyar nép nemzeti függetlenségének biztosítása.

Az Egyesült Királyságok képviselője kijelentette, hogy a közpénkelet helyzet nem feleltheti el a magyarországi eseményeket.

A francia küldöt megszögezte, most már nyilvánvaló, hogy külföldi beavatkozás történt és van folyamatban Magyarországon. Ez pedig — fűtte hozzá — a népek önrendelkezési jogának a megsértésével egyenlő.

Peru képviselője felszólalásában közölte, támogatni fog minden olyan indítványt, amely „biztosítja, hogy

Magyarország gyakorolhatja önrendelkezési jogát”, majd a továbbiakban kijelentette, a Innácsnak határozatlan van joga utasítani a Szovjetuniót, hogy azonnal vonja vissza csapatát és engedje meg, hogy a magyarok maguk döntsének sorsukról, eseményeket.

A Biztonsági Tanács helyi idő szerint húsz óra negyvennyolckor (magyar idő szombaton hajnalban két óra negyvennyolckor) elnapolja a magyarországi helyzet megvitatását. Az ülést szombaton délután helyi idő szerint három órakor (magyar idő szerint este kilenc órakor) folytatják.

Közlemény

a nemzeti kormány kiegészítéséről

A Népköztársaság Elnöki Tanácsa a nemzeti kormány kiegészítése és megerősítése érdekében Káthy Annát államminiszterrel, Kelemen Gyulát államminiszterrel, Fischer Józsefet államminiszterrel, B. Szabó Istvánt államminiszterrel, Bíró Istvánt államminiszterrel, Farkas Ferencet államminiszterrel, Maléter Pált honvédelmi miniszterrel megválasztja.

Egyidejűleg a Népköztársaság Elnöki Tanácsa a Minisztertanács 21 tagját — kérésüket elfogadva — felmentti tisztségük alól.

A külügyi és honvédelmi minisz-

teriumokon kívül a többi felelős miniszteri tisztségeket az Elnöki Tanács nem tölti be, hanem helyett miniszterhelyetteseket nevez ki.

E határozatok alapján a nemzeti kormány összetétele a következő:

A. minisztertanács elnöke és külügyminiszter: Nagy Imre.

Államminiszterek: Tildy Zoltán, Kovács Béla, B. Szabó István, Káthy Anna, Kelemen Gyula, Fischer József, Bíró István, Farkas Ferenc, Losonczi Géza, Kádár János.

Honvédelmi miniszter: Maléter Pál.

Mindszenty József:

A munkát, a termelést mindenütt folytatni kell

Mindszenty József bíboros hercegprímás, esztergomi érsek tegnap rádióvilágot tartott a magyar néphez és a világhoz. Köszönőtet lejezte ki minden külföldi tényezőnek, amelyek a magyar népet segítik. „Az egész kultúrvilág, a halál, ügyszólván osztatlanul mellénk áll és segít. Számunkra ez ugyanis sokkal nagyobb erő, mint amennyi magunknak van.”

A nemzeti érzésről beszélve hangsúlyozta, hogy a régi nacionalizmusokat mindenütt át kell értékelni. A nemzeti érzés ne legyen löbb harcok forrása országok között, hanem éppen az igazság fundamentumán a békés együttélés záloga. A szabadságharcot egy csoport soványított nemzet vívta, ezért a munkát, a termelést, a helyreállítás feladatok elintézését mindenütt fel kell venni,

saját országunk, nemzetiségünk érdekében.

Figyelemztetett minden magyart, hogy a gyönyörű egység októberi napjai után, az adon helyet pártviszályoknak. Ennek az országunk sok mindenne van szüksége, de minél kevesebb párt és pártviszály.

Beszéde végén hangsúlyozta, hogy a hukkott rendszer erőszakának és eszalásának minden nyomát egyházi vonalon felszámoljuk.

Németh László a pártok működéséről

Németh László, a nagy magyar író, a Petőfi-párt lapjába cikket írt. A pártok működéséről — többek között — ezeket írja:

A nemzet ilyen örösi megmozdulása után természetes, hogy őt magát kell megkérdézni, hogy képzeli el a jövőjét. Ennek a megkérdésnek legmegbízhatóbb módja: a választás, a pártprogramoknak a nemzet elé bocsátása. Első lépés erre, úgy mondják, csak az 1948-ban felbomlott pártok feltámasztása lehet.

En azt hiszem, kül- és belpolitikai okból is jobb lett volna, ha néhány hetet még vérhattunk volna,

de ha a nemzet élni akar visszazserezett jogával és kikényszerítette, vigyázzunk, hogy minél több jó és minél kevesebb rossz származzék belőle. Végzetes tévedés lenne, ha a feltámasztott pártokkal nem kívánt kísérletjárásaként az akkori pártélet szelleme is visszatérne.

Nem vádolni akarok. Senki sem látja tisztában a mentőgeket. Olyan módszerekkel állunk szemben, amelyekre a magyarság tapasztalatainak fogva nem volt felkészülve. Akiket ez a módszer jellemükben felöltö, vagy hibás lépésekre kényszerített, inkább szemérmes és amennyiben értékeik vannak, azt szeretnék a nemzeti mun-

kának megmenteni. Amit mondeni akarok: hogy ezek a feláradati pártok voltaképpen csak új pártok szervező helyei lehetnek, amelyekben mi régiak, már akik politikáitak közöttünk, föltér-fokra a forradalomcsináló és abban meglesztott fiataloknak adjuk át a helyet.

Van azonban ennek a sokfajta rendszernek nagyobb veszélye is, mint a hajdani pártok túléledésének, kicsinyességének feltámasztása, a meggyűlölt rendszerrel együtt széttepheti azt a szocializmust is, amelyről fiatalon álmódtunk és amelyhez a letűnt rendszer bűnci között is ragaszkodunk.

Összeült

a magyar és a szovjet hadsereg parancsnokságának közös bizottsága

A magyar és a szovjet hadsereg parancsnokságának közös bizottsága szombaton délben összeült és mindkét fél kifejtette a szovjet csapatok kivonásának technikai kérdéseire vonatkozó álláspontját. A közös bizottság megegyezett, hogy a köl-

csonősen kifejtettek tanulmányozzák és szombaton este 10 órakor újból összeülnek. Addig is a szovjet delegáció ígéretet tett, hogy több szovjet csapatszálító szerelvény a magyar határon nem érkezik be.

Ne fecséreljük szét erőnket

A Független Kisgazda-, Földmunkás és Polgári Párt, a Petőfi (Paraszti) Párt és a Szociáldemokrata Párt ideiglenes intézőbizottságai az alábbi felhívással fordulnak a megye népéhez.

Hazánk jelenlegi helyzete és a mindenki által forrón óhajtott nagy cél elérése nem engedi meg azt, hogy bármi is elvonja a megye népének figyelmét, erejét a közös nagy céltól és ennek elérése előtt bármilyen részletkérdéssel foglalkozzunk, ami esetleg elvonná a falu és a város népének figyelmét és kárára volna az egységes állásfoglalásnak, meglazítaná népünk egységét.

Fegyelmetellen, minden zavaró körülmény kizárásával kell harcolnunk a legfőbb célért, az ország semlegességéért és a megszálló csapatok kivonásáért. Ennek a célnak alá kell rendelni minden más egyéb megmozdulást és ezért a három demokratikus párt ideiglenes intézőbizottsága pártközi érkezetelen úgy határozott, hogy a szervezési munkát tisztán adminisztrációra szűkíti le mindaddig, míg a magyar függetlenség teljes kivonásának utolsó akadályai meg nem szűntek.

A három demokratikus párt felkért a megye dolgozó népét, vidéki szerveit, hogy álljanak készen a pártélet megindítására, de semmi olyan tevékenységet ne fejlessen ki, amely a legkisebb mértékben is zavarhatná, vagy gátolná a város és a falu lakosságának békéjét és megakadályozná azt az egységet, ami nagy céljaink eléréséhez szükséges.

Veszprém, 1956. november 3.

Független Kisgazda-, Petőfi (Paraszti) Párt, Szociáldemokrata Párt ideiglenes intézőbizottságai.

РУССКИЕ ПОИДИТЕ ДОМОЙ! OROSZOK, MENJETEK HAZA!

Tildy Zoltán és Losonczi Géza államminiszterek sajtófogadása az országházban

Szombaton délután az Országházban sajtófogadást adott Tildy Zoltán és Losonczi Géza. A magyar államfők az újságírók kérdéseire adtak választ.

Az első kérdést a holland rádió munkatársa tette fel: Nyitva van-e az osztrák-magyar határ?

Tildy Zoltán erre a következő választ adta: — Vanak olyan jelentések, amelyek szerint a Bécs-felé vezető úton egyesekkel akadályok merültek fel. Az egész osztrák-magyar határ helyzetét ebben a pillanatban nem ismerjük pontosan.

A BBC tudósítója azokról a tárgyalásoknak az eredményeiről érdeklődött, amelyek ma folytak le a magyar kormány megbízottak és a szovjet megbízottak között. Tildy Zoltán kijelentette:

— A tárgyalások ma indultak meg, ma este folytatódnak. Az eredményről természetesen még nem lehet beszámolni.

Losonczi Géza hozzáfűzte: — Ezek a tárgyalások bizonyos eredményekre vezettek már eddig is és bízunk benne, hogy további eredményekre vezetnek az est folyamán. A helyzetben bizonyos enyhülés tapasztalható.

Tildy Zoltán megjegyezte: Most kaptam a jelentést arról, hogy a szovjet katonai delegáció ígéretet tett, amely szerint több csapatzállító szerelvény nem jött át a magyar határon.

Egy másik külföldi tudósító az írást érdeklődött: Megállapítható-e, hogy az utóbbi negyvennyolc órában milyen szovjet erők jöttek be az országba?

Tildy Zoltán erre a kérdésre a következőket mondta: — Vezetéskarunknak erről pontos

adatai vannak, ezekről most nem kívánok nyilatkozni.

New York Post tudósítója megkérdezte: Az a körülmény, hogy szovjet részről bevezették a technikai problémákkal kapcsolatos kérdések megtárgyalásába, azt jelenti-e, hogy a Szovjetunió elvben beleegyezett a szovjet csapatok kivonásába? — Az én megjözüdésém az — mondotta Tildy Zoltán — hogy ha egy fél egy problémáról tárgyalni kíván, akkor abban már benne van az, hogy a problémát meg lehet oldani. A Stuttgarter Nachrichten tudósítója megkérdezte: Bevezették-e szovjet részről abba, hogy egy olyan bizottságot létesítsenek, amely politikai szinten vitálna meg a szovjet csapatok visszavonását?

Az államminiszter így válaszolt: — Olyan delegáció küldetését is javasoltuk, amely politikai kérdéseket is tárgyalna bizonyos vonatkozásban. Ehhez eddig hozzájárultak, de ebben a tekintetben még tényleges választ nem kaptunk.

Ha a szovjet csapatok kivonásáról meggyezés létrejönne, a magyar kormány azt fogja-e kívánni, hogy gyorsan törtéjék a szovjet csapatok visszavonása, vagy pedig hosszabb ideig tartson — hangzott a következő kérdés.

— A kivonásról az — mondotta Tildy Zoltán —, hogy a szovjet csapatok kivonása a lehető legelőrébb időben belül történjék meg.

A New Week (A. I.) tudósítója azt a kérdést tette fel, hogy a szovjet kormányban van-e magas beosztású képviselő Budapestben abból a célból, hogy megvizsgálja a szovjet csapatok visszavonásának kérdését.

Losonczi Géza közölte, hogy magyarországi szovjet katonai személyiségek vannak jelen.

Az angol lap tudósítója megkérdez-

te, hogy Budapesten van-e Zsukov morskall?

Losonczi Géza azt felelte: Erre nem tudok felelni.

Az angol újságíró ezután arról érdeklődött, hogy Budapestre érkezett-e az ENSZ küldöttsége?

Losonczi Géza válasza a következő volt:

— Délelőtt úgy tudtam, hogy az Egyesült Nemzetek Szervezetének egy küldöttsége Prágából Budapestre érkezett. Azóta hosszabb ideig nem kaptam értesítést arról, hogy megérkeztek-e. Ezekben a percekben hallottam, hogy valóban megérkeztek, de nem találkoztam velük.

— Az Observer munkatársa Mikojaev és Szuszlov magyarországi tartózkodásáról érdeklődött. Losonczi Géza közölte:

— Úgy tudom, hogy a múlt hét folyamán az említett két vezető szovjet államfőrel jóváhagy napig Budapesten tartózkodott. Tul-másom szerint néhány nappal ezelőtt elutaztak.

A következő kérdés felvetődött arról, hogy alakult-e új magyar kormány és ha igen, kikből?

Losonczi Géza nyomatékosan hangsúlyozta:

— Nem alakult új kormány, a meglévő kormányt egészítették ki új tagokkal. Eddig ugyanis az volt a helyzet, hogy néhány koalíciós demokratikus párt nem volt képviselve a kormányban, nem volt képviselője a nemzeti felkelés fegyveres erőinek sem.

Szombaton a kormányt kiegészítették és megerősítették a Szociáldemokrata Párt három, a Nemzeti Párt két és a felkelés fegyveres erők egy képviselőjével. Szó sincs tehát új kormányról. A meglévő kormány kiegészítéséről és megerősítéséről van szó — mondta Losonczi Géza.

Bevéstem nevedet

Rég volt, hogy bevéstem neved egyik lábba. Magamért is lopva közvetlen alája. E két névből egy lesz — titkon már reméltém. Szómi feléle még korának véltem.

Fordult egyet az év, tavaszból tavaszba, Neveim sebelyét a fa egybefortta. Ezen a tavaszon mi is egybekeltünk, S egy név aiat kétten, új életet kerdtünk.

Két szlv napsugarn új bimbót fakasztott. Késem egy új fába újabb nevet karcolt. Kicsi lányom nevé kiferrota kérge. Már betűzgeti is, csak egy kicsit félve.

Kis fiamnak nevé más véste fejébe. Mely kiforratlan áll pici sírhalmába. Onnan tekint fel rám, neki adott nevem. Amikor nyughelyét néha felkeresem.

Három nevet véstem legutóbb egy tölgybe, Pérom, kis lányomét s a magamét közbe. Negyedik név helyén kicsi kereszt-ábra, Egy szélesre vésett keretbe bezárva.

Salgó József

A külföldi segélyekről

Köztudomású, hogy Eisenhower cinök az Amerikai Egyesült Államok nevében 20 millió dollár értékű élelmiszert és más segélyszállítmányt ajánlott fel hazánk-nak. Ezenkívül azt is bejelentette: politikájuk az, hogy minden fel-félel nélküli gazdasági segítségét nyújtsanak a semleges kelet-euró-pai államoknak, köztük elsősor-ban Magyarországnak.

Magyarország nem szegény or-szág, van uránércünk, bauxitunk, szenünk és olajunk, s a magyar ember tehetsége, tudása és szorg-alma. E tényezők, s a magyar föld megműködéségi termékei biz-tosítják a szorb, a boldogabb jö-vőt a sokat szenvedett magyar nép-nek, ha semleges ország le-szünk.

Semleges országnak lenni — ez volt és ez ma a magyar nép egyik legfőbb vágya. Hazánk évszázadokon át ütközéspontja volt a háborús villongásoknak, s né-pünk előtt — amely oly sok meg-probáltatásan ment át, s minl nemzeti himnuszunk mondja: „Megönbödté már e nép a múlt-at s jövendő!” — kibontakozik egy szabad, független, semleges és boldog Magyarország képe.

Gazdasági nehézségeink két-ségtelenül lesznek az első idő-kben. Haratánk azonban segítenek ezek áthidalásában. Bizonyos, hogy az Egyesült Államok után más országok is felkínálják gaz-dasági segítségüket. Fogadjuk el, de csak azt és annyit, amennyi minél előbbi talpraállításunkhoz szükséges. Azonban hangsúlyoz-zuk: csak olyan segítséget, amely-hez nem kötnek polikai felté-leket. Elég volt nekünk a szolga-sárból, a fűgéségtől, Magyar-ország szabad és független akarun-terni, a szó legelőjesebb értelmé-ben. Köszönjük meg és fogadjuk el az Amerikai Egyesült Államok nagyvölki segítségét, fogadjuk el és használjuk fel a legjobban nemzetiink érdekében. (11)

Közönnel és szívesen fogad-juk a segítséget mindenkitől, de csak abban az esetben, ha nem kötök politikai feltételekhez. Ha nem kívánjuk, hogy a gazdasági segítség elfogadásával csatlakoz-zunk valamilyen katonai tömb-höz. Tehát nem kívánjuk megsér-teni kivívott függetlenségünk, semlegességünkét.

A szovjet csapatok kivonásának kérdése a hírek tükrében

A magyar nemzeti forradalom egyik legfontosabb követelése volt kezdettől fogva és az ma is, hogy a szovjet csapatokat haladéktalanul vonja ki a szovjet kormány Magyarországi területéről. Ezzel a követeléssel kapcsolatban a szovjet kormány oda nyilatkozott, hogy hajlandó tárgyalni a kérdésről nemcsak Magyarországi kormányával, hanem Lengyelország és Románia kormányával is. Budapest területéről és egyes vidéki városokból a szovjet csapatok kivonása folyamatban van, azonban az ország területén az orosz egységek mozgása nem egyirányú, s ez arra enged következtetni, hogy a szovjet haderők főparancsnoksága, de talán a szovjet kormány sem határozta meg el magát, hogy mit teyen.

Feltéhetően befolyásolja a szovjet kormány elhatározását a Suez térségében történt katonai beavatkozás is.

Felvetődik már most a kérdés, milyen állásfoglalásra kényszerül a szovjet kormány egyrészt a magyarországi események következtében világviszonylatban meglépőzt presztízseinek, másrészt az imperialista elnyomás alól felszabadult népek védelmének érdekében. Suez kérdése a Szovjetunió szempontjából sem közömbös. Sőt, ha figyelembe vesszük, hogy a Szovjetunió milyen mértékben exponálta magát a gyarmati sorban tartott népek felszabadulási mozgalmait mellett, nem vitás, hogy Egyiptom mellett esetleg még vannak kedvező lehetőségek ebben a szerepben a Szovjetunióknak, míg Magyarországon — ahol nemzeti forradalmával egyértelmű hitet tett a nép amellett, hogy nem felszabadítóknak, hanem a szép szavak és ígéretek mégé büjt rábörtölnök tekinteli Moszkvát, kétség nincs.

A szovjet kormánynak mara-

déktalanul és záros határidőn belül ki kell vonnia csapatait Magyarországi területéről. Erthető, hogy a szovjet kormány kersti a legkedvezőbb lehetőséget, mely mellett katonai erőt úgy vonhat-ja ki az ország területéről, hogy az — legelőbb is külsőféligben — ne mutakozzék rá néve kény-szermegoldásnak. Eppen a Szov-jetunió által annyit hangoztatott „békés egymás mellett élés” fel-tételeinek a jövőre szólt megte-remtése érdekében is, a Szovjet-unióknak meg kell találnia az utat megszálló csapatok sűrgős és bé-kés kivonására. A szovjet kor-mánynak rá kell ébrednie arra, hogy Magyarország nem felvonul-ás terület többé katonai egysé-gei számára Nyugat felé, mert Magyarország nemcsak szabad és független ország kíván lenni, ha-nem semleges ország is minden idegen nagyhatalom — legyen az akár keleti, akár nyugati — ka-tonai akciói számára. De a fen-telen felül a hadtápterület sre-pet sem vállalja Magyarország és ebben a formában a Szovjet-unió sem számíthat Magyaror-szágra, mert a magyar népre előnytelen gazdasági szerződése-k, az ország 11 éves kereskedelmi kiuzsorázása világosan megmu-tatta a Szovjetunió gazdasági tö-réklését. Magyarország politikai és gazdasági függetlenségét akar, ezért átdönték életüket hős for-radalmiaink ezrel és vérüket sebesültjeink tiszteir.

A Szovjetunió számára egyetlen út maradt nyitva. Ez az út a szovjet csapatok számára Záhony felé mutat. A szovjet diplomácia számára pedig azoknak a 11 évig üres jelszavaknak tartalmi meg-táitása felé, amit a békés egymás mellett élés és más ország be-légyeibe való be nem avatkozás örökös hangoztatása a Szovjet-unió számára meg nyitva hagy-tak.

Gyulogh István.

Megválasztották a nemzetőrség főparancsnokságát

A forradalmi karhatalmi bizottság 1956. november 3-án tartott közgyűlésén a következő határozatot hozta:

Egyhangúlag megválasztja a nemzetőrség főparancsnokává Király Béla vezérőrnagyot, helyettesévé Kopácsy Sándor rendőrezredest, a nemzetőrség főparancsnokságába 8 tagot küld ki.

Közlemény

A Veszprém városi Nemzeti Forradalmi Tanácsa két a kispárosoktól, hogy adó- és egyéb kötelezések elvégzéséért ne forduljanak hozzá, ugyanis a Tanács foglalkozik a kispárosok problémáival, de társulatukról, mert a közeljövőben országos rendezés várható.

Szabad Veszprém Rádiója, a MEFESZ hangja

adásainak időpontja 1956. XI. 4-től a 45 m-es rövidhullámon: 17.00-tól 17.15-ig: cseh, 17.15-től 17.30-ig: német, 17.30-tól 17.45-ig: orosz, 17.45-től 18.00-ig: lengyel, 18.00-tól 18.15-ig: magyar, 20.00-tól 20.15-ig: szerb, 20.15-től 20.30-ig: román, 20.30-tól 20.45-ig: angol, 20.45-től 21.00-ig: német, 21.00-tól 21.15-ig: magyar.

PÁPA, valamint a környező kö-zségek lakói az eddigiek során 21 te-hergépkezesi vegyes élelmet (burgonya, bab, liszt stb.) 22.000 liter te-jet, 40 mássa vajat, 35-40 tonna húst és hentesárut, három horvó go-molyát küldtek a fővárosba. E felso-rolás csupán azon élelmiszerekreke-ket rögzít, amelyek a Forradalmi Tanács irányítása révén gyűjtöttek ö-zse. Ertesüléseink szerint azonban Nagygyimóti, Kemenesszentpéter, Mezőlak, Tapolcsán és még néhány község lakói külön szállítmányokkal is kedveskedtek a budapestieknek.

Ezt írják a fővárosi lapok

Az Igazság

november elsejei száma D. Szabó László tollából riportot közöl, ami az elterjedt hírekkel ellentétben em-monlja, hogy Farkas Mihály és társai a legszigorúbb ellenőrzés alatt állanak, élnek és a rand helyreállít-ása után a Legfőbb Ügyészség For-radalmi Bizottmányának tájékozta-tása szerint a nyomozást kiegészítik és a bűnöket felelősségre vonják. A lap munkatársának kérdésére, hogy Gerő Ernő és társai felelnek-e majd a forradalom kirobantásáért, szöszök és százak meggyilkolásáért, a bizottmány azt válaszolta, „az említett személyek magatartása és tettei nem maradhatnak felelősség-revonást nélkül. Gátolja a felelősség-revonást az a tény, hogy Gerőék ismeretlen helyen tartózkodnak.” A továbbiakban megemlíti a cikk, hogy a letartóztatott AVH-sokat egyelőre katonai fogolyként kezelik és a nyomozás után fogják azokat személy szerint felelősségre vonni.

Megtalálták Rákosi párttagsági könyvét

— Írja a Kis Újság. Csüörtörtökön délután vendégek jártak Rákosi Mátyás villájában. Ezek a látogatók katonaruhát, vagy éppen lódonkabátot viseltek és gép-pisztolyt hordtak a nyakukban. A pazartul berendezett ketemesítés villa szobáiban néma csend fúgndt az érkezőkét. A házigazda már né-lány hét óta több ezer kilométer ta-volságban „tengeti” életét. A ház-kerutási nem tartott sokáig, de ez e lövid látogatás sok mindenről le-lenttóra a leplet. Megtalálták — egyebek között — az MDP első szá-mú párttagjának párttagsági köny-vét. Műd felett furcsa ez, hiszen az MDP előlta a párttagoknak, hogy tapsági könyvkre úgy vigyázzanak, mint a szemük fényére. Vájon ez a kötelező nem vonatkozott a leges-legelső magyarországi párttagra? Rákosi Mátyás egyébként havi 40 ezer forint jövedelem mellett nűnd-össze 200 forint tagsági díjat fizet-tet.

Csatlakozunk a kormány felhívásához

A Veszprémi Szövetkezetek For-radalmi Tanácsai örömmel csatlako-zunk a kormány felhívásához és mun-kijukat haladéktalanul megkezdik az-al a célkitűzéssel, hogy a szövetke-zeti mozgalmat hazánk boldogabb jö-vőjének ügyét fogja szolgálni. Cs-

lünk, hogy szövetkezeteink teljes megelégedéssel a nyugati életet. Kér-jük a megye önkormánylati szövetke-zeti tagjait, csatlakozzunk elhatáro-zunkhoz. Veszprémi Szövetkezetek Intézőbizottága.

Fokozatosan megindul a vasúti közlekedés

A MÁV vezérigazgatósága közli, hogy szorobattól kezdve majdnem minden vasútvonalon megindul a forgalom. Elővelőre a vonatok a me-netrendről előlrien korlátozott szá-mban közlekednek. Nemesok a helyi

járatok megindítására fordítanak gon-dot, hanem már naponta mind-minden irányban legalább egy felváltási vo-nat is közlekedik. A következő na-pokban a vonatok száma szaporítan-fogják.

Munkában a balatonalmádi Nemzeti Forradalmi Tanács

Nagy sürgős-forgás van a balatonalmádi községben. Soha nem volt még ez az épület a virágzó kis helységnek annyira népes és népzsűrű központja, mint most, napjainkban. A rosszreleki tanácselnök, Megyeri Bélánéhoz csak nagynéma mert bekopogtatni gőryedést háttal egy-egy panaszkodó, a beadás vagy más terror-rendelkezések terhe alatt nyögő polgár. Az a falugyűlés, amely megválasztotta a község 25 tagú Nemzeti Forradalmi Tanácsát, végre mecszentelte Megyerinét és VB tisztét, ügykört a község igazi vezetőit, hanuadók vették át, a köztisztviselőket álló Farkas Bélával az élen. Az új vezetők szobájában egymásnak adták a kilincset. Almádi lakói, kérenek, javasolnak, jelentés tesznek.

Farkas Bélával, a Forradalmi Tanács elnökevel beszélgettünk a község életéről, szabadon választott vezető testületének tevékenységéről. Legelőbb is — mert nincs ennél ma előbbre való ügy — a rendről, biztonságról és az ellátásról esik szó.

— A forradalom első napjaitól fogva

Önkéntes fenntartanunk a rendet Almádban

— mondja Farkas polgártárs, vagyis Béla bácsi (mert így szólítják őt a községbeliek mind). — Megszerveztük a község lélekszámának megfelelő nagyságú nemzetőrséget, amely éjjel-nappal posztján áll és vigyáz a biztonságra. Rendzavarás eddig még nem történt, bár az almádiakat mostanában nyugtalanítja egy és más. Itt van a közelben a szabadi repülőter, s az onnan felszálló repülő moraja aggodalomba ejtette a község lakóit. Megfigyeltük azonban a gépeket és megnyugtást szereztünk afelől, hogy a gépek — kevés kivétellel — nem szállítanak sem személyt, sem rakományt, hanem pusztán ellenőrző utat végeznek. Azután nem kis gondor okozott néhány napig az üdülőtelepen lévő szovjet katonai tüzdő, amelyet a forradalom kezdete óta fegyveres erőkkel megerősítettek. Tárgyalunk azonban az üdülő parancsnokával és biztosítottuk, hogy az üdülőben lévőeknek nem lesz bántódásuk, hacsak ők maguk nem határoznak el magukat valami provokációra. Azóta azután nyugodtabbak vagyunk mindnyájan, — bár ugyanakkor éberek is. Ami a község ellátását illeti, minden a legnagyobb rendben folyik. Pillanatszerűleg csak a zsebréteknél van némi fennakadás, az is csak amiatt, hogy az almádiak, — miként mástul is — az elmúlt napokban igyekeztek hosszabb-rövidebb időre élelmiszertartalékokat gyűjteni — egyúttal: itt is kitért a felvásárlási láz. Az üzleteket azonban így is a legrovidebb időn belül ellátjuk elegendő zsírral. A rend és az ellátás zavartalanúsága — ez a nagy cél áll most munkánk középpontjában.

— Es ez a két nagy feladat teljesen le is köti a Forradalmi Tanácsot?

— Szó sincs róla. Szerencsére elég nagy, agilis gárdánk van, ami a

községnek nem kerül külön pénzbe, hiszen mindannyian önként, önzetlenül dolgoznak a népszabadság ügyéért — és hát igyekszünk is előrelépni a rendelkezésünkre álló erővel. Elhatároztuk például, hogy

180 ágyas kórházat rendezünk be

a nemzeti forradalom budapesti sebesültjeinek ápolására. A dohányipari üdülőben be is rendeztünk fogadásokra. Az Üdülő Vendéglátó Vállalat vállalta a kórház élemezését, a Melyéptő Vállalat vállalt a kórház élemezését, a Melyéptő Vállalat gondoskodott például esőköpenykről nemzetőrségünk tagjai számára, amikor kell, gépkocsit kapunk a vállalatoktól. Az ő segítségük most a község egész ipari munkásságának biztató együttműködését jelenti, hiszen mindenütt megalkultak már a munkástanácsok és elsősorban a munkáskollektívák forradalmi elszántságát érezzük minden vállalati segítségben.

Azzal beszélünk el a balatonalmádi Forradalmi Tanácstól, mindvégig ilyen határozott, egységes vezetést, ilyen rendületlen munkát kívánunk a község népének.

— Természetesen ezekkel, a jövő terveihez is számotvetünk. Máris határozunk például — egyelőre persze csak ideiglenesen — a felszabaduló községi pártház sorsáról. Elképzelésünk az, hogy később, a politikai élet szélesebb kibontakozásakor a pártházat rendelkezésre bocsátjuk a megalkuló összes politikai pártoknak, közös használatra. Alakulnak elképzelésünk a régóta súlyos lakásproblémák rendezésére is. Ugy tervezük, hogy ha másként nem, egyes üdülők lefoglalásával is

emberhez méltó lakást juttatunk minden almádi lakosnak.

Nem tarthatjuk ugyanis rendjénvalónak, hogy kénytelenesen üdüljenek az esetleg két vagy háromszobás ösziokmányos lakással rendelkezők, — most mindgye, hogy mit felel üdülőkről van szó. — amikor helybeli lakások pincebék vagy mosókonyhákban kényszerülnek lakni. Általánosságban azonban az a fő programunk, hogy Balatonalmádit, amely a háború előtt egyik fő géppontja volt az idegenforgalomnak, újra legalább régi fényére emeljük, vagy még a réginél is nagyobb jelentőségűt vívjunk ki számára. Ugy véljük: a forradalom által kivívott új rend minden eddiginél több lehetőséget, kezdeményező szabadságot biztosít majd a Balaton minden szerelmeseinek ebben is.

— Visszatérve a mindennapok nehéz, nagy munkájára: kire tá-

maszkodik Balatonalmádban a Forradalmi Tanács tevékenysége?

— Bátran állíthatom: a község egész lakosságára. Külön ki kell azonban emelnem — asszonyaink lelkes, áldozatos segítségével — a község vállalatának támogatását. Emelitem már a kórház létesítésében játszott szerepüket. A Bauvitkutató Vállalattól, az Építőképző Vállalattól és a Melyéptőkől sok minden másban is kapunk önzetlen segítséget. A Melyéptő Vállalat gondoskodott például esőköpenykről nemzetőrségünk tagjai számára, amikor kell, gépkocsit kapunk a vállalatoktól. Az ő segítségük most a község egész ipari munkásságának biztató együttműködését jelenti, hiszen mindenütt megalkultak már a munkástanácsok és elsősorban a munkáskollektívák forradalmi elszántságát érezzük minden vállalati segítségben.

Azzal beszélünk el a balatonalmádi Forradalmi Tanácstól, mindvégig ilyen határozott, egységes vezetést, ilyen rendületlen munkát kívánunk a község népének.

Egymillió márká segély

Bonn. (DPA) A Német Szövetségi Köztársaság kormánya elhatározta, hogy egymillió márkát adományoz a magyar lakosság számára.

Késői sirató

— avagy a megye császára önkritikát gyakorol

Levelét hozott a posta és pedig nem kisebb személytől, mint Kiss Imre volt megyei tanácselnöktől. A levél e szavakkal kezdődik: „Egy becsapott, félrevezetett, de becsületes magyar ember fordult Önökhöz...” A becsapott ember a továbbiakban közli, hogy lemond a Magyar Dolgozók Pártjában való tagságáról, a félrevezetett ember helyesli, hogy leváltották pozíciójáról, országgyűlési képviselőségéről, stb. Önszántából lemond kitüntetéséről, a becsületes ember innappelen megköve a Veszprém megye népét és a magyar ember kijelenti, hogy mint vasunkás kívánja szolgálni hazáját és ha kell, fegyvert ragad kezébe érle.

Késői sirató ez Kiss Imre. Gőgje, önkénye, embertelensége még a megyei pártbizottságon, még a magas miniszteriúmban is visszalet-szert kellett, meg ezeken a fórumokon is úgy válték, hogy a szájkossárral, beszölgállatással, kötelező innepnap hódolatjal és AVH-val stíjtolt népet nem szükséges még helyi konkrétumként tanácselnöki megvetésével sújlni. Az ilyen vicinális-Szálaiok is segítettek a hűri a végökig feszíteni, a csinovylikok túltettek a cár gögijén. Emlékszik például Kiss Imre Erős Gyulára, erre a talpig becsületes munkásemberre, akit — szerintünk — jelentéktelen l'őjáért nemcsak állásáról fosztolt meg, hanem a legnehezebb testi munkát engedte számára egyedüli életlehetőségként. Amikor pedig ez a szorgalmas ember itt is szépen keresett, utánküldte megbízottját, hogy érdeklődjön: „miért kap ez az ember olyan sokat?”

Emlékszik rá, hogy feleségét is megfosztotta állásától, emlékszik, hogy néhány jószándékú ember csak nehezen tudta megmenteni a meghájszoltat attól, hogy lakásából is kitegyék?

Ki írta ezt elő? Rákosi vagy Bérija? Ezt csupán Kiss Imre karriernek szolgálata írta elő. Kemény elnök volt, a legkeményebb, aki az osztályharcot — mint a fenti példa mutatja — a munkásosztály ellen is megvívta.

Félrevezették? Aligha. Kiss Imre régi munkásmozgalmi tapasztalatából jobban ismerte a közhümpulatot, mint bárki. Csak éppen az, hogy az igazságot nem mondta ki, havi legalább 4000 forinttal írt és azzal a helyzettel élve, hogy fakára erkélyéről nem kisebb önkényes szemléltette a megyeszékhely kiszűrésű emberét! akár Benito Mussolinin a Palazzo Venezia erkélyéről a maga szerencsétlen olaszai? Vasunkásnak meg? Senki nem fogja kenyérfeketésében akadályozni! mint ő Erős Gyulát. Fegyvert? Sőt! Sőt neki nem adhatunk, mert nem akarunk hátulról golyót kapni. Igazat ad nekünk? Olyan biztosak vagyunk igazságonban, hogy még az sem zavarhat minket benne, ha ő is tanol nekünk.

Önkritika nélkül deklaráció nélkül csendes, visszavonult élet az, amelyben senki se fogja megzavarni Veszprém megye rosszlelkű császárait.

A MEFESZ munkájából

Látogatás Magyarpolányban

TELEFONON kérte a magyarpolányi Forradalmi Tanács az egyetlen MEFESZ szervezetét, hogy legyen segítségére, mert a faluban két tanácsmunkások és sok a vita. Azonnal gépkocsiba ültem és a helyszínerre siettem. Valóban nagy keveredés és vita: közös volt a faluban, mert működött a Forradalmi Tanács is és ott voltak a régi tanács tagjai is, szóval nem volt egység. Elintéztük, hogy estére hívják össze a falu népet és demokratikusan válasszák meg a Forradalmi Tanácsot.

Azután kimentünk a faluba és elbeszélgettünk az emberekkel. Fanyarszékot. Azt sárelmetek, hogy a tanácsban főleg ipari munkások vannak, akik Ajkán dolgoznak. Parasztember csak egy-kettő, holott a faluban a földművelők vannak többségben. Felbőgörtöttük őket, hogy az esti gyűlésen nyugodtan mondják el véleményüket és azt válasszák meg, akit a falu népe a legjobban szeret.

ELMONDOTTÁK, hogy a régi párttitkárnál még mindig fegyvert van. Azonnal intézkedtünk és a Forradalmi Tanács a fegyvert bevonta. Ez az ember, ainek a munkája az volt, hogy Rákosiék parancsát maradéktalanul teljesítse, 1800 forintot keresett párttitkárságával egy hónapban. Egy ilyen kis faluban. És amikor kitört a forradalom, a tanácsban lévő fegyvert, amely állatában ott volt letétben, magához vette és elvitte. El kellett venni ettől az embertől a fegyvert, bármilyen ártatlan és ázatos arcot is vágott a fel-szólításra. El kellett venni, mert a falu népe ezt akarta.

Egy igen kényes kérdés tartja lábban a falut. Azt hiszem azonban, hogy ez a kérdés nemcsak itt, hanem az egész megyében felvetődött. Ez a magyarok és a szöbok kérdése. A Magyar Nemzeti Forradalmi Bizottságot október 28-án fogalmazta meg a forradalom követeléseit és elfutatta a kormányelnökökhez. Ennek 17-ik pontja így hangzik: „Az összes társadalmi osztályok és rétegek fajra, nemre és nyelvre való tekintet nélkül a magyar nép egysége, szövetkezhetetlen részlet.”

Kedves magyarpolányi barátaink, érdemes ilyen kérdést fesszenneti? Nemzetiségi kérdés ma, a forradalom győzelme után már nem lehet kérdés. Mindnyájan a szabad, független és senleges Magyarországról harcolunk. Aki ebben az országban él, annak legjobb gondja most az, hogy a szovjet csapatok katonáj-

vak és ezt az országot gazdaggá, az itt élő népet boldoggá tegyék. Nem az a fontos, hogy szöbok vagy magyar, hanem az, hogy ebben az országban él, dolgozzék és ez az ország a mi munkánk nyomán egy fejlett-mézzel folyó Kárádán legyen. Itt barátságos és boldogságban éljen mindenki. Aki ezért dolgozik, annak itt a helye. Aki pedig e nagy munkát nem vállalja magának, az nem akarja, hogy itt egy boldog nép éljen.

SZÖBA KERULT a kitelepített szöbok kérdése. Ezeknek a hozzátartozói itt élnek. Kérdezték az emberek, hogy ezek hazajöhetnek-e. Minden bizonnyal. Megoldandó a hős forradalmi napok borvölvi, nehéz kérdései és a független, senleges Magyarország kormányának feladatára fog ezen ártatlan, kitelepített emberek újjászerveletéről, ha azok vissza akarnak jönni.

Ezekkel a kérdésekkel találunk szemben magunkat Magyarpolányban és igyekezzünk minden tőlünk telhető módon segíteni és tanácsot adni. Reméljük kedves magyarpolányi barátaink, hogy munkánk nem járt eredménytelenül.

V. V. E. MEFESZ szervezete.

Polgártársak!

Az egész ország Nagy Imre mellé állt. Most a forradalom végleges győzelme érdekében a munka azonnali felvétele szükséges. A napi 200 millió forint nem elegendő, ha az állam zsebéből. A munka felvétele nem jelenti a sztrájkjog megszüntetését. Amikor szükséges, ismét sztrájkolunk, sőt, ha kell, fegyverrel is harcolunk.

Veszprém, 1956. november 2.

VEZSPREMI MEFESZ

TEGNAP REGGEL kilenc órákor a zirci vasútállomárról elindult az első vonat Duderán. A mozdony után csatlakoznak többnyire bányászok utaztak.

MEFESZ tagok a dudari bányászok között

A dudari bányászok kérték a MEFESZ-t, hogy adjon tanácsot a munka felvételével kapcsolatban. Három MEFESZ tag elment Duderán és ott a következő kérdésekben történt megállapodás.

A munkát hétfőn, november 5-én megkezdik és mindaddig folytatják, míg a kormány a jelenlegi politikáját folytatja. Ha Nagy Imre és kormánya erről a politikától ártól letér, azonnal abbahagyják a munkát. Azt mondták: ha az egyetemisták is úgy látják, hogy most nem sztrájkolni, hanem dolgozni kell, ők dolgoznak, de tudni akarják, hogy kerül az a szén, amit kibányásznak. Megértik, hogy az eröművel és nagyüzemek nem dolgozhatnak szén nélkül. Ezért hűtővel megkezdik a munkát. Azonban tudomásuk van arról, hogy a szovjet csapatok megszállják a vasutakat és repülőtereket. Ők viszont a

szénen csak maguk kezébe adják. Ezért a bányáonál eddig munkaszabályos katonákként dolgozó emberek vállalták azt, hogy fegyveresen kísérik el a vonatokat rendeltetési helyükre, nehogy a drága arany, hűsi munkával kibányászott szén idegen kezébe kerüljön. Ezek a katonák megnézték a bányait, mert kétségbeesztették őket a munkára. Ők fegyverrel akarják védeni a kivívott szabadságot és ezért akarják előlismerni a szénállományokat is. A magyar szén a magyaroké! A magyar bányász a magyar népet dolgozik, a magyar államnak termel. A szabad magyar haza minden darab kibányászott szénen keresztül a magyar ipar és a külkereskedés felvirágzását kell, hogy szolgálja! Ezért a dudari bányászok november 5-én megkezdik munkát. Jó szerencsét!

Egyetem MEFESZ szervezete.

Nem csökkent a tejfelvásárlás, naponta 10-15 ezer liter tejet juttat Budapestnek megyénk

A Veszprém megyei Tejipari Egyesülés munkástanácsa nagy erőfeszítéseket tesz, hogy megőrizze zavarlatlan tej- és tejtermékellátását. Kívül segítségért tudjon a tévörös hős népének. Jelenleg naponta mintegy 100 ezer liter tejet vásárolnak től megyénk parasztjaitól, semmivel sem kevesebbet, mint szeptemberben ugyanezen október első napjaiban. Ebből naponta 10-15 ezer liter Budapestre szállítanak. Megfelelően barmal — a tejjelmező íó munkájára nézve — a tej felvásárlása vajjal, sajttal, gomolya-félékkel. A tejtermékek részét ugyanaznak a hős bányászok zavarlatlan ellátására fordítják. Tejipari Egyesülés gondoskodott

arról is, hogy a felvásárolt tej árut zártkörűen nélkül kifizessék a paraszto-
nak.

Ami a Budapestre irányuló szállítást illeti, az egyesülés munkástanácsa közölte szerkesztőségünkkel, hogy ezt még fokozhatnák, ha elegendő TEFU-autót kapnának, a létező Pipán és Keszthelyen — a fővárosból egyre jelentkező igények teljes kielégítéséhez. Szerkesztőségünk közbenjárására a Megyei Forradalmi Tanács illetékesi elhatározta, hogy vasárnap folvomen a más fuvarkal hűtő vaszterelő tehergépkocsikat a Budapestre irányuló tej- és tejtermék szállítás szolgálatába állítja.

GONDOLATOK A PIACON

Hetekkel ezelőtt sűrűn jártam a veszprémi piacra. Volt úgy, hogy megéledtem a magas árak miatt, de előfordult, hogy egy nagylángú vásárló magam csillítottam — mondván, elég nehéz ma a parasztok, hát hol jusson egy kis pénzhez, ha nem a piacon?

Tegnap nem vásárolni mentem ki, csak körülnézni, mivel többen panaszkodtak az árak hirtelen emelkedéséről.

— Hogy a tojás? — kérdeztem egy nént. — Három forint — válaszolta ő olyan derült arccal, mintha most szállította volna le az árárt. A szomszédasszony mérgesen nézett kollégájára és hangosan vittozta: „Mondtam már, hogy 3,60-ért kell adni, nem látja, hogy annyit is elkel?” A turo 10 forintról 16-ra, a tejfel 12-ről 20-ra emelkedett.

Egy másik asszony — aki tíz darab háromforintos tojásra várt gazdát, — szinte bocsánatkérően mondta: — Három forint. Anynyit adjá mindenké. — Ezen az asszonyon látszott, hogy maga is sokkalja az összeget, de hát neki is jobban esik a három forint, mint az 1,50.

Bánt, amit tegnap láttam. Arra gondoltam, hogy vannak, akik nem halottak még nagyszerű, felemelő pesti történetet az elmúlt napok eseményeiből. Figylenek kedves piaci elárúsító né-

níké. Elmondta nekem egy szemtanú, egy 17 éves hos, hogy másfélpados harc után élesen ballagott haza szálláshelyére. A veszprémi kirakatok, amelyből kilógott a rúd szálmák. Csak oda kellett volna nyúlni és megszűnt volna a gyötört éhség. Három nap múlva ismét arra járt, s a szálmák változatlanul „árvalókadtak”.

Ó élve maradt! Tizenöt ezren már nem érték meg azt, amikor a hősi harcok, a pesti és más városok munkás és értelmiségi fiataljai harca nyomán a paraszti élet is megszabadult jónéhány átkos teherrel, többek között a begyűjtéstől.

Úgye nem szép dolog, hogy amikor a fiatal hős sebesülten, éhesen nem, nyúl a kitért kirakatokhoz, akkor akad olyan — sok teherrel megszabadított paraszt néni — aki a mai nehéz napokban azon mesterkedik, miként lehetne esetleg öt forintért adni a tojást.

Legyünk emberségek és józanok a piacon is. Ma még bántott a két asszony esete. Jó lenne, holnap örülni, érezni, hogy ez a szent forradalom megfiztette a sziveket és világosabba tette az értelem. Holnap ismét megyek a piacra.

Szabó János.

Nemzetiségi kérdés a Bakonyban

A forradalom szelleme az elnyomott népeknek meghozta a fényt, a napsugárt, a szabad levegőt. A forradalom szelleme az egység jegyében kísér be bennünket napjainkba. Ezzel szemben egyes túrelmező emberek hét-nyolc évvel ezelőtt esetleg elkövetett jog és szabálysértéseket pillanatok alatt szeretnénk orvosolni úgy, hogy azok rögtön meg is váltsanak. Az akkor érvényben lévő lakosság-eselek alapján igen sok magyar került át a Bakonyba és az ország más vidékére. Ezek éppen a tanácsügyi törvények alapján. Akkor itt már felvetette árnyékát a jogtalanság, a szabálysértés. Olyan személyeket fosztottak meg életük munkájától, házával, lovatól, gazdasági felszerelésétől, akik akkor annak a politikai helyzetnek talán kevésbé voltak szimpatikusak. Mindkét nemzetiségi szenvedett. Egyik a békés szülőföldjét hagyta ott és kény-

szűrt felcsarnokni ezt részére elleneszerült hangulatú és érzelmű környezetbe, a másik pedig elszakadt atyól a földtől, amit apja, vagy nagypapja részére keserves munkával megszerzett. A forradalmi idő tiszta szelleme nem engedi meg két sorsütközött, megpróbált népek egymásközötti harcait akkor, amikor a magyar nemzet egységéről és országunk jövőjéről van szó. Ezt a kérdést kormányzatunk törvényhozási úton kell, hogy tárgyalja majd, amikor közös ellenségünk az országot elhagyta. Ne nehezítsük meg a rendfenntartók munkáját, mert az ellenség az egység megbontására törekszik, aki az egységet megbontja, az ellenség szolgálatában áll. Legyünk türelmelem, évek mulasztását néhány nap alatt pótolni nem lehet.

Dr. Tóth Ferenc,
a Zirci Forradalmi Tanács elnöke.

Budapestről

A szemek fényét a hang lelkesedésének átütését kellene megírnom — a megtorpanó modulátort egy-egy friss sirlant előtti s a sugógó hangot, ahogyan olvasva a nevet — a szent nevet — ... hogy él vagy ló, vagy 17 évet és talán remegve, talán lelkesedéstől ujjongva, meghalt a legjobb ügyért. A városról kellene írnom, hogy utcáinak, házainak teste ismét láta omlani a vért, a felszogatott sínek közt füst havarog még, a harc friss emléke — a becsület új csodaszép virágáról, amely hőféltérny nyílt ki az ég tankok, az izdáló, rohanó emberek küzdőfelében. Avartalabb mestereknek is új új csodás nagy feladat. De látam egy féjmozdulatot, látam vállanását személni, látam megfeszülni a hidegtől lévő-rövidű munkáshozat a gépszerelő ügyős, amikor halgan, talán mondta: „nem tessék le a fegyvert, harcolunk az utolsó sepp” — 1956. október 28-án a Corvin-köztben ezt mondta egy ifjú munkás, és ezt meg kellett írni.

Sok az ember az utcán. A főmeg áramlik, elleni az ítélet, sokan kíváncsiságból, mások kényszerből gyalogolnak kilométereket. Kiseb csoportok alakulnak, alkalmi „fájólemez” irodák, de mindenhol, mindenütt az a központi téma: a szovjet csapatok meg az országban vannak! S egy a kívánság: hagyják el a magyar földet — nem provokáljuk a harcok, számban kevesek vagyunk, de ha kell, megvédtük az országot, a magyarok országát.

A város valóság felett mint szücs-könnvű pára leng az oly, ércylen, oly különös, kedves pesti „limon”. Az Iparminisztériumi Múzeum előtt kitűlt, kitértéti páncéltantó hever. Rossz-dús oldala, levélével felírva „javítás alatt” MERO I.

A „szólaló” is „interjúval” humorizál.

— Három „srác” állg felfegyverkezve őrségen bészéle:

1. Na én ma éjfel a tetőből lóvók.

2. Minek? Ma már nem jón a ruszik.

3. Ugyan hagyj, az esnád, amit akar, hiszen masek!

Egy „srác” nyakában géppisztollyal, lélekészaludva, halottalványan rohan be a kapu alatt bányászok közé. A bányászokok ijedten kérdezik: — Mi az, mi az jön a ruszki? Mire a „srác” dagogva. — Nem, nem — a mamám.

Növeljék a tanulmányi színvonalat a szerzetesrendek visszaállításával

Az egyházi rendszer diktatúrájának hangzatos szavai és semmitmondó tettei között mindig nagy úr tótogott. Legékezőbb példája ennek a sokszor idezett alkotmány paragrafusának a gyakorlati életben való elferdítése, meg nem valóstítása. Az 1949-ben elfogadott népköztársasági alkotmány egyik sarkalatos tétele volt a vallásszabadság biztosítása, az egyház és állam szigorú különválasztása. Hogy ez a valóságban miként festett, arra nem kell külön emlékeztetni olvasóinkat. Mindannyian tudjuk, hogy egy templomban köztött házasság, a miselétogatás, sőt néha még a papoknak való köszönet is milyen fekete foltot jelentett a titkos káderlapokban. De ezt a korszakot végleg ebből a tálpára állt „magyar nép”. Itt az ideje, hogy nemzeti kormányunk a vallásos hívők sokmillióst tábórának megnyugvására, ha majd sürgebbes tendőit elvegete, rendezze a múlt bűnait az egyházakkal szemben is.

A vallásszabadság eltiprásának legékezőbb megnyilvánulása a terrorisztikus eszközökkel elnyomott szerzetesrendek megszüntetése volt. Veszprém megyében ennek a vandallizmusnak esett áldozatul a nagytrú, többszáz éves múltra visszatekintő parizista tanítórend, a nevelési módszereiről híres angoltársaságok rendje és a zirci ciszterciák.

Az akkori kormány minden különböző indoklás nélkül szelnek ezrette ezeknek a rendeknek nevess pedagógusait, akiknek működésével meg voltak elégedve a szülők és tanulóik egyaránt. Számos példát idézhetünk azoknak a hazafiaknak teltől, kínmásgoló irodalmi és tudományos munkásságukból, akik egykor ezeknek az intézeteknek a falai között szívták megukba a neves tanárok alapos felkészítéséből áradó tanintézeteknek a helyén sebbel-jobbal fellállított állami intézmények nem tudtak olyan alapos műveltséget beplantálni a tanuló ifjúságra, mint például azt a parizisták tették. Ez érthető is, hiszen

ezeknek az iskoláknak hirtelen megszüntetése olyan időben történt amikor az állam nem rendelkezett megfelelő számú tanári állományal. Ahelyett, hogy a jóval gyéngebben felszerelt falusi és városi iskolákba irányították volna ezeket a tanárokat, olyan új iskolákat kellett ellátniok tanítészemélyzetrel, amelyek a szerzetesi oktatá ideje alatt magasabb színvonalú tanítást nyújtottak.

A kipróbált, alapos felkésztetéssel rendelkező egyházi nevelítők szelnek ezretteket, nem is tartottak igényt nevelő munkájukra. Ez nagy általánosságban oda vezetett, hogy iskolánk tanulmányi színvonala kétségbeeséjten süllyedt. Ehhez persze még hozzájárult a napi politika érdekének áldandélt és átértékelt iskolai tananyag is, amelyet a pedagógusok csak kedveltenül, a megtörles felében adtak tovább tanítványaiknak, azok legnagyobb unalmára és elkeseredésére. Mindez végül soron oda vezetett, hogy az iskolai oktatás egyformává vált az egész országban, hiányzott az iskolák sajátos íze, egyénisége.

Ugy véljük, itt az ideje, hogy visszahelyezzek jogalkba mindazokat a szerzetes tanítványokat, amelyek mélyen gyökereznek a magyar életben és amelyek nélkül szinte telenebb lenne közoktatásunk egész. Természetesen csak azokra gondolunk, amelyek képesek önmgukat fenntartani és nem szorúknak különösebb állami támogatásra. De tudjuk jól, hogy 1945 és 1948 között sem kaptak ezek a rendek semmiféle külső támogatást, — hacsak a szülők áldozatkészségéből nem — és mégis nekik sikerült fenntartottuk magukat a szülők és tanítványok melegegledésére. Várjuk a kormány intézkedését, hogy az elmúlt évek bűnös kömnyelmességét, a szerzetes rendek önkényes felszámolását orvosolja s lehetőségeit az a nagyhírű szerzetes tanítórendeknek az új körülményekhez alkalmazkodó, áldásos munkájának újabb megekedéséhez.

I. L.

Felhívás a veszprémi magyar anyákhoz

Felszólítalak benneteket, veszprémi magyar anyák, hogy veltem együtt vállaljátok teljes szolidaritással azokat a budapesti, mosonmagyaróvári, miskolci és más magyarországi anyákat, akik most a nemzeti forradalomban eseten dícső gyermekeiket megszállók és sirájták.

Uzenjétek meg nekik rajtam keresztül, hogy a mi gyermekeink is ott lesznek a tüzvonalban, ha sor kerül rá.

Uzenjétek a honvédék anyjainak: tudjuk, hogy honvédségünk nem állhat magában egy mamimut-bírdalom haderejében szemben, a mi gyermekeink is ott lesznek hátországban, ha harcolni kell! Nem is tudnánk, nem is akarnánk visszatartani őket, de inkább mi is velük megyünk!

Fenyegessétek meg a világot. mi, magyar anyák. Fenyegessétek meg a Képlet és a Nyugatot azal, hogy lesz bátorásunk a harriáldokra küldés, sordítlelen gyermekeinket, ha arra kényseritelenk bennintek. de egyben kérdezzétek meg a világot, hogy neki lesz-e bátoraság ezt nézni.

Nem engedjük, hogy az a szent

eszme, amiért nagyszerű magyar gyermekek elszántan mentek meghalni, elsikhadjon a diplomácia jogi labirintusában.

A cell: hazánk szabadságát, amire hős gyermekeink (mert büszkén hívveljük őket magunkéknak) meghaltak: nem engedjük elodáni nemazóbbi jogi mesterkedéssel, politikai büvészéssel, hazavonással.

Az a diplomáciai taktika, améh Kös áhúven szereplő figurája által csaltat kísérlet meg a világ legékezőbb reflektorfényében: az ENSZ Biztonsági Tanácsának palotájában, és amely letagadja a nyilvános tényleg. Magyarországot újabb hatvnyi elözünlést — sok mindenre képes. — Vigyázz világ! Ha magyarul hangsúlyozási küzdelmünkben, mi egyedül is felvesszük a harcot, de hiómló végünk azoknak: féljete is száll, akik megővözték engedik magukat ügyünkben.

Vigyázz világ a telkúmerettel nyugalmára!

Mi magyar anyák készütségben vagyunk!

dr. Rohonyi Istvánné.

Helytálltak az EDÁSZ dolgozói

Az Eszakduvanúti Áramszolgáltató Vállalat veszprémi Felügyeleti tisztoságának dolgozói már a forradalom első napjaiban megválasztották a munkástanácsot. A munkástanács azonban összeült és titkos szavazással Igazgató Tanácsot választott, mely azóta is teljesben kezében tartja a vállalat irányítását. Széles János igazgatót a munkástanács továbbra is meghagyta, a dolgozók szerették ott a műhelti viselkedésével részálkolt a további bizalmára. Az egyes üzemi vezetőség munkástanácsai azonban a nem megfelelő vezetőket, az

oda nem való egyéneket elhívóította. Az üzemi területen a forradalom legelőkezőbb napjaiban sem volt rendezés zavarás. A sátrák alatt a munkások többségében dolgoztak, az üzemi fenntartást, az állvilágítást biztosították. Nem sztrájktrók voltak ők. A legelőkezőbb napokban is keményen helytálltak, biztosították, hogy a dolgozók lakásában, a közhivatalokban és az üzemekben villanyáram, világosság legyen. Ők hősiess munkánkkal járultak hozzá a forradalom sikeres megvívásához. Ittém a vállalat minden dolgozója munkáiba.

VESZPRÉMKÖRNYÉKI PORTYÁZÁS

JOGGAL MONDTA a fegyveres harc napjaiban egy Veszprémbe küldött egyetemista, a vidék nundig elmaradt egy lépéssel a főváros mögött. Mi, veszprémi ezert sokban dicselkedhetünk, ha egyáltalán illik ez napnapság. Megyei Forradalmi Tanácsunk erejük kézzel előjött vette az aurochiánusk s már az első napokban rendeltelékkel felszerelt szabályozói az életet. De a mi vidékünk valóban hátrább tart egy vagy talán több lépéssel is. Igaz, már nagyjában mindent megalkakult a forradalmi tanácsok, a nemzetőrség, de a parasztsok szívében még mindig bizonytalanság uralkodik: meg mindig nem látnak tisztán. Irjnk most rólok is. Nem szép szavakat, hanem a való-

megyénk forradalmi központját is.

ALMÁDI már nem olyan esőndés, a nemzetőség itt talpon áll. Idegen — legyen az a Megyei Forradalmi Tanács megbízottja — igazolatlans nélkül nem juthat a községbe.

Az almádi vezetők tudják, miről van szó e vilságos pillanatokban. Veszprémből épp az imént érkezett egy telerautó, fegyverekkel, hogy Almádi népe, ha urra kerül a sor, ne csak puszta kézzel álljon a tankok elé. Kemor fejezem, halálos elszántság tükröződik minden arcra! Almádi népe láthoz tett fegyverekkel áll.

LITER felé jöttünk haza. A budapesti múltton felér és nemzetiszín

zászlós telerautó rohogott, oldalán felirat: Székfőhérvár, az autót fegyverrel emberek. A szabadi repülőter bekötőútján egy szovjet páncélos tartott nagy robajjal a főúton felé. Vajon mit akar, merre veszi az irányt?

A telerautó megállt, leugrottak róla az emberek, és vártak a páncélos érkezésé. Előre nyomultak a bekötőút száájához. Vajon mi lesz? A dromedár vastályga lelassított, majd élesen hátrásmér felé vette az irányt. Rőténesség figyelték az embereket.

Készen kell állni mindannak, aki magyar! El kell vinni a szót falvakba is: ne viáztotok most embereket, egyszínt frontot alkossatok, hogy vészelyben együtt legyete a nép!

Újjaválasztották a Veszprémi Járási Nemzeti Forradalmi Tanácsot

A veszprémi Járási Nemzeti Forradalmi Tanács a minap több mint ötórás ülést tartott. A forradalmi hangulatban lefolyt ülésen az egész járást képviselő 150 küldött nagy többséggel jóváhagyta a leváltottak a járási tanács dolgozói által megválasztott ideiglenes ötagú vezetőbizottát. Utána a járás összes közéleti képviselőiben megjelent küldöttek óles vita után, titkos szavazással megválasztották az új járási Nemzeti Forradalmi Tanácsot. A ta-

nács elnöke Hadnagy László oktató osztály vezető, az elnökség tagjai pedig Tóth I. József, dr. Szita Imre, dr. Sógvári Iván és dr. Mikola Bálint lettek.

A járási tanács megfogadta, hogy mindenben támogatja a megyei tanács munkáját. Legtöbb követelése, hogy a szovjet csapatok minél előbb hagyják el Magyarországot. A tanács legfontosabb feladatának tekintti a járás területén a nemzetőség megszerveését.

VIDÉKI PORTYÁZÁSRA MEGGYÉNK, első állomás Felsőörs.

Utakon esend honol, a polgárok behúzódtak házaikba.

— Mi újasz bácsi? — szólójuk meg, aki elsősz kapóra jön.

— Maguk tudják, mi csak a rádiót hallgatjuk, halljuk jön az orosz...

— Nem jön bácsi, ázódik. S mit tesznek ellen?

Az öreg szettárja karjait s ezt feleli:

— Azt se tudjuk, hogy igaz-e, hiszen Kosuth-rádió már annyit hazugodott...

Bizonyosságot a vidékre! Jobb propaganda, szélesell tájékoztatást! Ide Felsőörsre meg a Hírlop sem jut el, pedig a falu 10 kilométerre sincs

EZ TÖRTÉNT...

(Kissa Tamás verse)

Elmondjam, mi történt minap
Keszthelyi piactéren?
Ha nem történt volna, biz
Nem mondanám, nem én.

Ahol az országot szalad
A sík földre mutat,
Ott állott három szovjet tank,
Étfélvén az útat.

Ott állott három szovjet tank,
Páncélján őti por,
Ha löni kell, hát löni kész,
Ha tiporni, tipor.

A másik utca szegletén
Nini mikor puska szól,
Jaj, Istenem, mi dörren ott!
A házfalak alól?

Ogy zeng a tér s ott szemben a
Keszkeny utcatorok,
Pedig nem is géppuska szól,
Csupán csak traktorok.

Három traktor, mi úgy ropog.
Akár a fegyverek,
A keréknél sem kalona áll,
Csak emberek, emberek.

Nem is lenne tán semmi baj,
De látni is iszony:
A három traktor arra tart,
A tankokra bizony.

A falkok nyíléra mögött
Fegyver, s izzó szemek,
Olyan e pillanat, milől
A bátor is remeg.

S mi történt? Kérdezed?
Mi történt akkor ott?
Egyik tank jobb-, másik balfél,
Hátráva tért nyitolt.

Csak annyi, hogy szabad hazánk
Többé nem harcmező,
Hogy szántani és vetni kell,
Mert itt van az idő.

S dolgos emberre löni most,
Ki lenne oly bl'ang?
Felmordult s jobbra, balra ment
A három ruszki tank.

Ez történt Keszthelyen.
S már zárom krónikám,
1956. október
huszonhatodikán.

Élelmiszersegély Budapestnek

Tapolcáról ma este öt vagomból álló élelmiszer szállítmány indult Budapestre. A tapolcai földművelés-zövelkezet az utóbbi két nap során a járás területéről jelentős mennyiségű burgonyát, lisztet, baromfit, zöldségfélét, babot, mézet, cukrot, füstöltzalonnát és konzervet gyűjtött össze. A járás községei közül

Badacsonytomaj, Badacsonytördeni, Lesencetomaj, Gyulakeszi szállított nagymennyiségűt, de valamennyi községet egyaránt dícséret illet. A gyulakeszi élelmiszersegélytől a tapolcai kórház is kapott, mivel élelmiszerellátása nem volt kielégítő. A kórház ez úton mond köszönetet Gyulakeszi dolgozóinak.

Az amerikai segély nincs politikai feltételhez kötve

A Fehér Házhoz közelálló körökben rámutatnak arra, hogy a kölcsönös bizalmi törvény különleges rendelkezései értelmében Eisenhower elnök diszkrecionális jogának alapján Magyarországnak felajánlott rendkívüli segély nincs politikai feltételhez kötve.

A külföldi segélyprogram normális kereteken kívül az elnök rendelkezésére álló hitelek rücsenek alávetve a kongresszus előzetes jóváhagyásának, s teljes összegük százmillió dollárt tesz ki. Ebből harminnemilliót kaphat egyetlen ország.

Orvosolják az államotitási cégre alatt elkövetett rablásokat!

A rosszleltű rákóst rablóvilág „gazdaságszociológusainak” egyik legértékesebb eszköze a szeretlen államotitási ügyek alatt végrehajtott tolvajlás volt. Péterérettés az esztől, itt nem a Weiss Manfrédokról, százczeteholdas nagybirtokos kisajátításáról van szó, nem ezt vágyjuk vissza, noha vitálni lehetne, jeleltett-e valami változást az egyéni sorokban az, hogy az iparművészi helyett az állam helytartója kényeszkertve robokra a munkást, s a családország megszabadult parasztnak könnyebbéget jelentett-e az állandó bajokkal küzdő termelői szervezeti forma. Ez tárgyalt, ezt vitálni itt nem célnak, egy perdig sem járjuk ezelnék az iparbolónak, százczeteholdasoknak a távosását.

mesteremberek, kiskereskedők, töntretétele. Sok száz és ezer család megélhetése került veszélybe, sodródott nyomorba esdőtől. A magánautóknak Veszprémben végrehajtott elvétele a legvilágosabban mutatta a rákóstítást „fejlett” gazdasági talpraesettséget. Felcsöztötök a nekik nem tetsző autótulajdonosokat, hogy gépkocsijaikat — mint a kapitálizmus megmaradás csúszévényét — ajánlják fel megvételre az államnak. A gépkocsik út-velékor két, három- és négyez forintos fizetési jegyeket adtak át az illetőknek, mondván, hogy az összegért az illetés tudási szerveknek jelentkezzenek. Ezek a fizetési igazoklet: azonban sohasem váltak ropogós bankjegyekké. Egyes túlhajtó vezetők rendelkeztek ugyanígy olyan gazdasági erőnyekkel, hogy mindjárt ki is mutatták, hogy az illető autótulajdonosnak ével óta adóhátrálta van. Még jó, ha a gépkocsit elfogadták a különféle adótervezések fejében. Tudunk olyan esetről is, amikor az autótulajdonosok saját gépkocsijuk bezolgáltatása mellett még komoly pénzügyesceget is befizettek, hogy rendelkezés — a „divortus” kifejezést használva: — „az állammal szemben jennálló tartozásukon.”

Tudjuk, hogy a forradalomok sok mindent bírók kell tenni azokból a bűnököl, amit a népnepítés szállíni-rákosi korszak követett el a magyar néppel szemben. Másrészt úgy gondoljuk, az első lépések között kell tenni, hogy orvosoljuk az elmltűt évek büns politikájánál: azokat a szennyes tetteit, amelyeket az egyszerű polgárok egész léteit át szorgalmasan üszegyzőtűt macanulajdon ellen követtek el.

Mit szót a világ

a magyarországi eseményekhez?

A világsajtó továbbra is a legnagyobb figyelemmel foglalkozik a magyarországi eseményekkel, az érdeklődés homlokterében tartva azt.

Anglia

A Times hangszólja, hogy Nagy Imre felhívása az ENSZ-hez dűnűt súlyhat esk a lath. Ha Nagy Imre felhívása sikeressé válik, Magyarország második Ausztrává válik, amely nemzetközi biztosíték alatt semleges ország lesz.

Lengyelország

A Lengyel Hírségi Szövetség központi bizottsága szerint: „az a véleményünk, hogy minden népek, így a magyarnak is magának kell döntenie sorsáról.”

Jugoszlávia

Az Újvidéki Magyar Szó szerint a szovjet politika az elmúlt öt vándós nap alatt rossz szolgálatot tett a szocialista kibontakozásnak. Amikor mindent elcsúsz megmozdulásban tört ki az ország elégedetlensége az akkori vezetés további lépéseket követelt el.

Franciaország

Thorez kommunista föltűkár szerű Magyarországon a „liberálizálás” leple alatt ideológiai lefejeződés, politikai zűrcsavar, a munkásosztály és pártja legjobbjainak eleségződése állott elő.”

Moszkva

A jövihatlatlan a magyar nemzeti forradalmat még mindig „felétlen elemek” és „reakciós erők” munkájának nevezik rádióadásukban.

Kína

A Kínai Népköztársaság hivatalosan állást foglalt a magyarországi és lengyelországi események mellett. A Kínai Kommunista Párt támogatja a népi demokráciákban folyó forradalmi megmozdulásokat s ezzel is tanúbizonyoságot tesz arról, hogy független a Szovjetuniótól.

Bécs

Az Osztrák Kültársaság kanclerija, Julius Raab rádióbeszédűt intézett az osztrák néphez. Elmondta azt, hogy a magyarországi eseményekkel kapcsolatban Ausztria a múlt héten kérte a Szovjetuniót, vessen véget a vérontásnak és a fegyveres összeütközésnek. A Vöröskereszt a felebarátjait szereti: érdeklődés a járdaloni enyhítés céljából széles megmozdulást, gyűgyűsört, házszert, élelmiszert, stb. küldött Magyarországra. A budapesti osztrák követésék dolgozik azon, hogy a küldemények a megfelelő helyre elkerüljenek. Mindez a tevékenység azonban bizonyos jegyeket követel. Még kell átlapítani, hogy sokan kíváncsiságtól a magyar határra mennek. A sajtó nem mindig nyilatkozott úgy, ahogyan az egy demokráciás rendszerhez méltó. Kéri, hogy az ilyen tevékenység szűnjön meg.

A legnagyobb csodálkozással hallotta, hogy az egyes külföldi adóállomások olyan állításokat röptenek világgá, miszerint Ausztriából fegyverrel megrakott repülőgépek, vagy fegyveres csoportok érkeztek Magyarországra. Ki kell jelentenie, hogy ezek a hírek teljes egészükben merő hitálatosság.

Ausztria semleges állam és tudja, hogy ez milyen következtetésekkel jár.

Olaszország

Az olasz Minisztertanács közleményt adott ki, abban „csodálatát fejezte ki a magyar nép iránt, hogy dicső felkelése olyan sikerekkel ért véget, amelyek lehetővé teszik e nemzeti nemzeti újjászülését.”

Nyílt levél a „Magyar Függetlenség” szerkesztőségéhez!

RÖM KEZBEVENNI azokat az újságokat, amelyek végre az igazság szavát hozzák, végre a valóban megtörtént eseményekről adnak hírt. Ilyen örömmel vettem kézbe a „Magyar Függetlenség” 1956. október 31-i számát. Ez volt a lap első száma, amely kezembe került. És sajnos az első két oldal olvasásakor érzett öröömöm a harmadik oldalán hirtelen lehalt, amikor láttam, hogy az igazság édes méze epévű keseredett a lap hasábjain Benjámín Lászlóhoz intézett nyílt levélben.

Hogyan? Hát nem volt elég még a kicsinyes személyi bosszúból, a piszkálódásból és fűrészköb? Eszakkeleti határainkon át szovjet csapatok özönlének az országba, városainkat körülvezték, repülőtereinket elfoglalják és ha nem is dörögnek a fegyverek, mégis mindenki tudja, hogy a nemzet élet-halál harcát vívja a szabadságért és függetlenségért. És ilyen helyzetben akadnak magyarak, akadnak a toll munkásai, akik nem egységbe igyekeznek kovácsolni a nemzetet a tollat fojtogató óriás ellen, hanem „kifjárná”, éltetni igyekeznek sorainkból azt, aki veünk tart?

Szűchenyi azt mondta: olyan kevesen vagyunk mi magyarok, hogy még az apagyilkosnak is meg kellene bocsátani. Ez egy nagy, nemes lélek túlzása volt. Mi nem akarunk megbocsátani az apagyilkosnak, de a testvérnyilkosnak sem, azoknak sem, akik embertársainkat börtönbe juttatják, megkínóztatják, kifosztották. De tudomásunk szerint Benjámín László semmi ilyet nem követett el.

TUDJUK JÓL, Benjámín kommunista volt és nagy lehetőségeit, a hivatalos támogatást nemcsak költői lehetőségeinek, hanem elűsorban politikai állásfoglalásának köszönhetné, hosszú éveken át. Nem vitás, hogy Benjámín is, Zek is, hosszú időn keresztül megalkuvó, gerinctelen módon kiszolgálták a múlt rendszert és a rendszert és bevezített dicsőítő verseket is írtak. De súlyosan vét az igazság ellen, aki azt állítja, hogy Benjámín 12 évig „házugszöveg” szavakat hallatott.

En Velúrt Richárdról — a nyílt levél írójáról — még sohasem hallottam, lehet, hogy tevéleg résztvett dicsőséges forradalmunkban, és ezért minden elismerés az övé. De az is tudom, hogy 1953-tól kezdve az 1955-ös Rákosterror legsötétebb hónapjában nem Velúrt Richárd, hanem Benjámín László tártkoz szavát hallottam nem egyszer. És ezért elismerés jár Benjámínnek.

Benjámín László írt hazug verseket és elkövetett sok hibát, de ettől még egyetlen embernek sem görbült házaszála és Benjámín hibáit nem lehet egy kalap alá venni még a legkisebb dúvs nyomozó bürelvel sem. Benjámín 1953 után őszintén beismerte bűneit, hibáit és volt erje ahhoz, hogy az 1955 márcusa utáni időkhöz is kitartson az igazság mellett. Még fülemben cserengnek a sokak által idézett sorai — a pontos szövegre már nem emlékszem, — amelyekben a költő ritka őszinteséggel vallja be, hogy bár fogta ő a siker pillézarányát, nem boldogabb, de lett léte gyávább. Benjámín azt is vállalta, hogy 1955 novemberében, négy kisgyermekére tekintet nélkül, kidobták állásából csak azért, mert nem hajlandó Rákosit és politikáját dicsőítő verseket írni, és ezzel — sokunk nézete szerint — jövítette a korábbi, Rákosit dicsőítő versét.

ÉS MÉG VALAMIT. A nyílt levél írja azt állítja, hogy Benjámín „csasztkuszert” rimekelt. Ez ebben is több az etvakultság, mint a valóság. Benjámín nem állhatott ugyan legjobb költőinkkel — Ifjús Gyulával, Sínka Istvánnal, Erdélyi Józseffel — egy sorba, de még a szatírnizmus virágkorában is írt olyan verseket (például a „Líaj-nál karének”), amely tartalmánál, morandivalójánál és formájánál fogva is kiállja az idő próbáját. „Egyetlen élet” című verseskötete költsézetünk naraandóvó értéke. A levél írja ugyan irodalombarátinak nevezni önmagát, de ezt alig hiszem el róla, ha Benjámínról és Zekről így vélekedik. Nyilván egyetlen 1953 utáni versüket sem olvasta.

En mostanában igen sok emberrel beszélgettem, parasztokkal, diákoikkal, munkásokkal és egyetem tanárokkal egyaránt. És az a meggyőződés, hogy a mi magyar népünk törhetetlenül ragaszkodik az igazsághoz, mindent meg akar tenni, hogy a közműltban számtalanszor megsértett igazságtérzetének eleget tegyen, de nem táplál kicsinyes bosszúterzetet. Itt Veszprém megyében legalább is ilyenek a magyarok — de hiszem, hogy másutt is. Akt évekkal ezelőtt tévedett, hibázott, sőt — nem főbenjáró — bűnökét is követett el, de az elmúlt két-három évben igyekezett bűneit jóvátenni és most teljes szívvel nemzeti forradalmunk, nagy szabadságharcunk mellé áll, azt mi nem lékjük félre, azt mi nem mooszkoljuk be, hanem annak megbocsátását és ezzel együtt küzdünk jenyegétté hozár teljes szabadságáért.

AZ EN VELEMÉNYEM SZERINT Benjámín László — legalább is 1954 óta — őszintén együtt érez a magyar nép szabadságtörölvesével és együtt küzd nemzetünkkel. Véleményem szerint Velúrt Richárdnak nincs joga, hogy ezt kétségbevonja. Ezért azt mondjuk, hogy ha a „Magyar Függetlenség” nem is, de mi mindig hallgatunk leszünk publikálni olyan költeményeit, amelyekből igaz hazafiság szól.

SZŐLŐSY PAL

A magyaroké a dicsőség

A szocialista „Tribune”, Bevan angol baloldali munkáspárti vezető lapja hosszú és megleghangú cikkben méltóítja a magyar forradalom eseményeit. A többi között így ír:

„A magyaroké a dicsőség. Ágyútűz nem tőrhet meg, a harcokcsik talpa nem liporhatja el. Az olynomatás sőt léple nem takarhatja el, az idő múlása nem homályosíthatja el a fényét.”

A cikk az események vázolásán és lelkeshangú méltatásán után így folytatja:

„Okunk van arra, hogy ádvízöljük a magyar felkelőket... Sérítés lenne a magyar nép iránt az a feltételezés, hogy nem tudna ellátni szabad-

ságban és az eszmék nyílt esztábjában a reakciócsokkal ugyanúgy, mint ahogy elbánt a szatírnizással. A magyar forradalom következményei szűkséggéppen mélyesécsék lesznek... Politikánk arra irányuljon, hogy a szabad Magyarországon olyan semleges legyen, mint Ausztria, ugyanolyan szabadságban álljon külső viszonylatainak megállapítása, mint Jugoszláviának... Az orosz harcokcsik súlyos csapást mértek az Anglia és a Szovjetunió közötti igazi barátság reményére, de az egészséges viszonylatok, kölcsönös megértés, a névközlő kereskedelem és kulturális érintkezés ugyan olyan kívánatos marad, mint eddig” — fejeződik be a cikk.

Villáminterjúk innen — onnan

— Mi újság a piacon? — ezt a kérdést szegyezték Keli Józsefnek, a városi tanács kereskedelmi előadójának. — A piaci felhozatal az előző hetek megfelelő napjaival összehasonlítva megközelítőleg húsz százalékos csökkenést mutat — kapjuk a választ. — Bemutatom néhány adatot a szombati felhozatalról: burgonya 8270, káposzta 1017, zöldséppaprika 655, szőlő 1007 kg, tej 175 liter, tojás pedig 4000 darab került felhozatalra. Az árusok zöme a szokásos piaci árakon kínálta árúit eladásra. Meg kell azonban jegyezniük, hogy szőrványosúsn akadályt okozhat eladás is, akik a megüvegzett készleteit ki akarták használni és egyes árucikkeknek felszékelték az árát. Megfordult, hogy a tojás árát 3 forintért, a tej literjét pedig 6 forintért igyekeztek ráfogni a gyennanlan vásárlókra. Ez ellen úgy tud küzdeni a lakosság, hogy ilyen árusoktól nem vásárol, mert az eladók nagy többségével ezeket az árucikkeket mérsékeltebb áron is beszerezhetik. — Kell-e tartanunk eselleges áremelkedésektől a jövőben is? — Ilyen veszély nem fenyeget — hangsúlyozta a megválaszoló. — A beszállítási kényszer megszüntetése ugyanis a legelőszóiban a piaci kínálatban fog megmutatkozni. A szabadpiaci forgalom megnövekedésével már a közeljövőben számolnunk lehet. Ez más szorvaló változatlansághoz, nagyobb árúbséget, mérsékelt árakat jelent.

désünkre a következő felvilágosítást kapjuk: — Tudomásom szerint a megyénél területén levő erőműveknek több napra elegendő szénkészletünk van. Ez azt jelenti, hogy a lakosság részére történő villanyszolgáltatásban semmiféle fennakadás nem lesz. Tudomásunk szerint a nemzeti kormány és a megyei forradalmi tanács felhívását megkövetelő bányák dolgozói és hídfőtől kezdve megindul a széntermelés. Erőműveinket tehát a leállás veszélye nem fenyegeti, sőt ha megindul a szállítás, ipari üzemünk energiaellátását is zavartalanul biztosítani tudjuk. Pénteken és szombaton nagyváltó vásárlási láz lett úrrá Veszprémben. A vásárló közönség megnyugtatóra érdekében felkerestük Fekete Lőrét, a Veszprémi Kiskereskedelmi Vállalat munkatársaságának elnökét. Megkérültük, adjon tájékoztatást a Veszprém megyei Hírlap olvasóinak, üzleteik miként tudják kielégíteni a napokban a vásárlók igényeit. — A Veszprémi üzletek a legkevesebb árucikkkel, ha a mostanival azonos kereslet lesz, minden utánpótlás nélkül a jövő hét végéig biztosítani tudják a városi hús, zsir és cukor ellátását. Nincs ok tehát nagyobb mennyiségű halmozásúra. A PÜSZÉRT Vállalatból és az enyingi malomtól a közeli napokban nagymennyiségű szállítmány érkezik, ezekből kedden vagy szerdán Sárvárral több teherautó vágott baromfi javítja majd a város húsállását. Tudomásunk szerint nemcsak az élelmiszerek, hanem a kereslet, de sok ruhánknál is eladhat az elmúlt napokban. Mi a helyzet ezen a téren?

— A Veszprémi ruházati boltokban és a vállalatok raktáraiban harminc millió forint értékű ruha vár eladásra. Ha hazamosabb ideig nem is érkeznek a gyárakból textilruha, akkor is hosszú ideig nem lesz hiány készruhákban, szövetben és cipőben. A közönség zavartalanabb kiszolgálása érdekében vállalatunk dolgozó brigádokat alakítottunk és azokban az üzletekben segítettek az elárúsításhoz, ahol ezt a megnövekedett forgalom megköveteli. Szombaton ismét kinyitott az Átlami Kinyitási Vállalat Veszprémi könyvesboltja. A raktárból az azokat a könyveket, amelyek nemrég felszabadult gondolatvilágaitól idegen, káros és félrevezető „eszméket” tartalmaznak. Szalai Domonkos üzlethez így nyilatkozik arról: — Üzletünk dolgozói ma reggel hozták a Szatmár-Rákosi-Gerő-könyvek kielejtéséhez. Ezeket a könyveket haladéktalanul felkaldjúk: központi raktárunkba, ahonnan másolt helyekre, a zsidóba kerülnek. Körülnézünk a raktárban. Itt toronyulnak a Bolszevik Párt történelmének eladatlan példányai, olyan csokorok, mint például a „Kolhoz-építés kérdései” és egyéb irodalmi „remek”, amelyekből ugyanannyi példány van raktárban, amennyi eredetileg kaptak. Senki sem vette őket, mégis többször példányban küldték a jobb önzóváradóra egy-egy Veszprémi közönségnek. Reméljük, mihamarabb visszont látnak úgy, hogy papírjaikra a magyar és világtörténelmi kimagasló műveit nyomtatják. Illés László

Helyzetjelentés vidékről

A Fűzői Nitrokémia Vállalat munkástanácsának tegnap reggel a reggeli órákban megbeszélést tartottak. A tanácskozás során egyöntetűen elhatározták, hogy civileg megkezdik a munkát. Legelőszóiban feladatuk jelölték meg a gyár üzembelfelvezéséhez szükséges nyersanyagok beszerzését. Ennek érdekében érintkezésbe léptek a Péti Nitrogénművek és valamennyi alapanyagot szállító budapesti üzem vezetőivel. Úgy vélik, az első szállítások már hétfőn, legkésőbb kedden megkezdődnek. Biznak abban, hogy csütörtökig a fővárosi üzemek vezetői is eleget tesznek ígérteiknek. Természetesen ez utóbbi remény valóra válnak alapfeltétele, hogy a budapesti üzemek dolgozói munkába álljanak. Amennyiben erre lehetőség nyílik, az a jövő hét közepén a Nitrokémia dolgozói visszatérnek munkahelyükre. A zirci munkások figyelembe vették a sztrájk felfüggesztését. A Táliscsa KTSZ és a mezőgazdasági szeszgyár dolgozói megkezdték a termelői munkát. Az üzletek a korábbi nyitvatartási idő szerint dolgoznak, a szeszüzem tovább tart.

Soha nem volt még olyan őszinte és testvéries az együttérzés falu és a város lakói között, mint az utóbbi napokban. A vidéki városok és községek lakói nemcsak arccal, de szívükkel is a főváros felé fordulnak. A teherautók csomagon indultak Budapest felé, vizsik az élelmet azoknak, akik a Rákosi-önkénty elsőpró forradalomból legdekesabban kivették részüket. De nem feledekeztek meg a kórházakban gyógyulást remélő betegekkel sem. A Zirci Forradalmi Tanács telefonon közölte szerkesztőségünkkel, hogy a hét utolsó napján nyolc marhát és 61 birkát szállítottak belsősértektől meggyógyítottvá a Péterfi Sándor utcai kórházba.

A tapolcai járás Nemzeti Tanácsának új elnöke, Apáthy József tegnap elfoglalta hivatalát. A közigazgatás a járás területén zölké-nömentes. A járási tanács osztályvezetői a Forradalmi Tanács irányítása alatt dolgoznak. Szervezési utasítást várnak a Veszprém megyei Forradalmi Tanácsától a jövőre vezetői ösztályok megszüntetésére vonatkozóan.

Tapolca község lakói ma reggel négy vagon élelmiszert indítottak útba Budapestre.

Hajójárat Balatonfüred és Siófok között

A Balaton keleti felének forgalmát igyekszik lebonyolítani — vasőt és más közlekedési eszközök híján — a Balatoni Hajózási Vállalat. Balatonfüred és Siófok között minden nap két járat közeledek. Balatonfüredről délelőlt 10 óra 15 perckor és 15 óra 20 perckor, Siófokról pedig reggel 8 és délután 2 órakor indul utasszállító hajó — nagy örömmel a partmenti lakosságnak.

Autóbuszon szállították haza Budapestre a balatonfüredi üdülőket

A gyors és emberségség eszelekvőnek nem mindennapi példáját szolgálta a Veszprém megyei Idegenforgalmi Hivatal. Balatonfüreden több száz fővárosi lakos üdült a forradalom kezdetének napjaiban. A Budapestre érkező jelentések, a kevesellen szovjet heavakozás és az ÁVII terrorselekményeinek híre agasztani kezdte őket hazatérők sorsa felől, s nem volt maradásuk. A Veszprém megyei Idegenforgalmi Hivatal fordult segítségért. A hivatal munkatársai — mivel a vasúti

közlekedés megállt — a MÁVAUT-tól szereztek kényelmes autóbuszokat a hős pusi nép itü kedelt hozzatartozóinak elszállítására. Szombatiig több, mint 400 budapestit juttattak el teljes ópségben otthonukba, mégpedig — új rendünk méltányosságának ezereény, de jellemző példaként — a vasúti költségek megfelelő alacsony vitelkij ellenében. A Budapestre érkezett autóbuszok visszafelé elhozták a megyénkbe igyekvő fővárosiakat — így kétszeres volt a jószervezett akció haszna.

Szökevények keresnek

A zirci járás északi és déli részén AVH-sek bujdtálnak. A hét elején a nemzetiség tagjai a felelősségrevonas elől gráván menekülők gyilkosok közül 25-öt elfogtak. Letartóztattak azonban csak 19-et sikerült, mert hatan Csöszpusztánál megszöktek. A szökevények kézrekerítése érdekében a nyomozást megkezdte. A járás lakói esetleg látványos értesülések közlésével legyenek segítségére a nemzetiségnek.

Felhívás

Az EM Veszprém megyei Állami Építőipari Vállalat értesíti valamennyi dolgozóját, hogy a Munkástanács határozata értelmében 1956. november 5-én, hétfőn, a vállalat felveszi a munkát.

Felhívja dolgozóit, hogy munkafelvétele céljából mindenki azon a munkahelyén jelentkezzen, ahol utolsó alkalommal dolgozott. Egyidejűleg értesíti vidéki dolgozóit a vállalat, hogy a személyszállító járatok a szokott útvonalon november 5-től kezdve közlekednek. EM. Veszprém megyei Állami Építőipari Vállalat Munkástanácsa.

A vasutasokhoz

Pápa város Forradalmi Tanácsa közölte, hogy a rendelkezésre álló gépkocsik fútatásához állg három-negy napie üzemanyag szükséglettel rendelkeznek. Kérnek a vasút dolgozóit, mielőbb biztosítsák a szállítási lehetőségeket.

VESZPRÉM MEGYEI HIRLAP A Megyei Nemzeti Forradalmi Tanács naplójára Szerkesztő: a szerkesztőbizottság Tejesztő: a Megyei Postahivatal Hírlaposztálya és a hírlap-készítők postahivatalok. Előfizetés: postahivatalkonként és kézbesítéssel. Havi előfizetési díj: 11 forint. MNB engedélyszám: 51 915 086-157. Veszprém megyei Nyomda Vállalat. Felelős vezető: Sztelzer Ferenc.

Két teherautó rakomány a nyugati segélyakcióból Veszprém népének

Pénteken délután érkezett meg Sopronból két tehergépkocsi, amely a nyugati segélyakció ottani raktárából hozott jelentős szállítmányt Veszprémbe. Járai polgártárs, a megyei építőipari vállalat dolgozója, aki a szállítás vezetője volt, elmondotta, hogy a soproni ifjúság nagy segítőkészséggel igyekezett

összeállítani a forradalmi Veszprémnek szánt adományokat. A gépkocsik jelentős mennyiségű teiport, rizst, tepszert és más fontos élelmiszereket, ruhaneműket, valamint kórházi felszeréseket és gyógyszerket hoztak a nyugati segélyakció adományait a megyei tanács szociálpolitikai csoportja osztja szét a rászorulóknak.

Iharos Sándor kiutazik Melbournebe, Hegyi Gyulát pedig visszarendelik

Pénteken délután a Prága mellett tartózkodó magyar olimpiai sportkübütőség után utazott Iharos Sándor, aki kijelentése szerint a csapat egyik kísérőjeként mégis résztvesz a Melbourne olimpián játékokon. A tervek szerint Iharos Sándor előreláthatólag segít majd a Magyar Rádió közvetítésénél is. Iharos kíséretében hagyta el Budapestet a válllabádoz Domján Árpád. A két sportoló szerelésekészítéste is vitt magával az olimpiakonok számára. Ugyanakkor visszarendelték Csehszlovákiából Szívós István viz-

labdajátékost és a vezetők közül Bay Bélat, a vívók volt állami edzőjét. Hírek vannak arról is, hogy Hegyi Gyula, volt OTSB elnök sem maradhat a magyar olimpiai sportkübütőség vezetője és neki is haza kell jönnie azokkal együtt, akiket ugyancsak visszarendeltek. Még nem erősített hírek szerint Kutás István, a volt OTSB Sportoktatási Hivatalának vezetője a felelősségrevonas elől kiszökött Magyarországról. Ugyancsak megszökött Szepesi György rádióriporter is.

Akik az áruellátásról gondoskodnak

Amikor ezrek álltak az utcáin nyílt tárgyalások útján, fegyverekkel a hátban oldják meg a nemzet ügyét, amikor a levegő remegget követelésükkel, s az aszfalt dübörgött léptek alatt, akkor is felegyelmzetten nyitítottunk utat a rohanó kocsiaknak, melynek ablakán ez állt: „Élelmiszer”. A forradalom első napjától napokon voltak ők, megszökött munkával segítettek és segítik ez ügyet. Kutor Imre, Kuti Gyula, Hajmási László gépkocsivezetők ki tudja hány kísérő, a kereskedelmi vállalatok vezetőivel együtt éjt nappallá tették azért, hogy az élelem eljusson Budapestre, megyénk bányászaita vidékeire, falvakba és városokba, ahol megmaradják a szabadság szent lobogóját. A Veszprémkörnyéki Kiskereskedelmi Vállalat 118 botlót lát el áruval Devecserrel egészen Balaton-Érkarattyáig a nép előtt naggyá nőtt forradalmi tanácsok segítségével. Több ezer mézsa zsírt, konzervet s egyéb élelmiszert szállítottak Budapestre. A forradalom kezdete óta megköszörözött erővel küzdtek azért, hogy az orlási felvásárlási láz levezetésére árúk tömegével lássák el az üzleteket. Szerdán reggel négy teherautó mindent kivitt a helyi raktárakból a vállalat körzetéhez tartozó boltokba. Csütörtökön Sárvárról 36 000

toást küldtek Zirc és Ajka környékére. Az élelmiszerszállításokhoz: teherautókat adtak a bányák, üzemek, forradalmi tanácsok s az aktipusztai Hájnal Termelészövetkezet. Hétfőz felvásárlások, öröltetések folytak. A vállalat vezetősége kapcsolába lépett a devecseri malommal, a sárvári cukorgyárral s a Veszprémi vághóhidál. Hétfőn Pestre irányították 10 mézsa vgyesruat, élelmiszert, melyet a balatonfüredi Forradalmi Tanács küldött. Ugyanaznap 40 zsák lisztet kaptak a vállalat boltjai. 14 —16 órák mentek egyhuzamban a gépkocsik. A TEFU is segített a szállításokban. Abegy jelentették: mielőbb van hiány, úgy kapták meg a liszt, só, cukor, olaj stb. szállítmányokat. Zircre Ikarusz szállított 16 mézsa zsírt, a Hájnal ISZ kocsiján 30-án ójabb 28 mézsa élelmiszert küldtek Budapestnek. 31-én már öt élelmiszerelem megrakott teherautó szögöldött a környék országúтайna a közöcsgek, üzemek felé, és megy ezután is, hogy a forradalomhoz biztosítsa a munéit. E hős és munka részvevői közül meg kell dicsmáni azokat is, akik a pulit mögött álltak és kiszolgálták a vásárlóközönséget. E hét alatt háromszor-négyszer annyit dolgoztak, mint máskor. De fáradhatatlanul, mert tudták: ők ezzel segítik a sztrájkoló tömegeket.

A magyar olimpiai csapata

csütörtökön edzést tartott Csehszlovákiában. A magyar sportolók a hét végén Prágából repülőgépen folytatják útjukat Melbourne felé. Utozási nehézségek miatt valószínű csak az észak-ír srakok kerülhetik tudnak az olimpia színhelyére eljutni.

Újjáalakult az UTE, a Vasas és a Vasutas is

Budapesten az FTC és az MTK után újjáalakult az UTE, a Vasas és a Vasutas is. Ezeknél az egyesületeknél a különböző ügyeket a forradalmi bizottságok intézik. Az FTC hívd a Budapest, Kocsis Jobbászárnyat szereinek a következő évtben a saját csapatukban játni.

Kitűnő formában van a spanyol Bilbao

A labdarúgó klubcsapatok Európa Kupájában részvevő Bp. Honvéd ellenfele a spanyol Atletico Bilbao kitűnő formában van. A elmúlt vasárnap is — saját otthonában — a 6-ik helyen álló Valencia együttesét bizonyították. A spanyol bajnokságban Bilbao áll 14 ponttal és a 2. helyet a máltévi EK győztes Real Madrid foglalja el 12 ponttal. Barcelona 11 ponttal.